

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2011/16/EU IRÁNYELVE

(2011. február 15.)

az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. és 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A globalizáció korában a tagállamoknak egyre sürgetőbb szüksége van az adózás területén a kölcsönös segítségnyújtásra. Az adófizetők mobilitása, a határokon átnyúló ügyletek száma és a pénzügyi eszközök nemzetközivé válása terén olyan hatalmas fejlődés mutatkozik, amely egyre nehezebbé teszi a tagállamok számára az esedékes adó helyes megállapítását. Ez az egyre fokozódó nehézség hatással van az adózási rendszerek működésére, és magában hordozza a kettős adóztatás lehetőségét, amely önmagában adócsalásra és adókikerülésre ösztönöz, az ellenőrzési hatáskörök ennek ellenére továbbra is nemzeti szintűek. Mindez tehát veszélyezteti a belső piac működését.

(2) Ezért egy tagállam önmagában, a többi tagállamtól származó információk nélkül nem tudja kezelni saját belső adózási rendszerét, különös tekintettel a közvetlen adózásra. E jelenség negatív hatásainak leküzdéséhez elengedhetetlen a tagállamok adóhatóságai közötti új közigazgatási együttműködés kidolgozása. Szükség van olyan eszközökre, amelyek bizalmat teremtenek a tagál-

lamok között azáltal, hogy minden tagállam számára ugyanolyan szabályokat, kötelezettségeket és jogokat határoznak meg.

(3) Ezért teljesen új megközelítésre van szükség egy új szöveg megalkotása révén, amely hatáskört biztosít a tagállamok számára ahhoz, hogy az egyre fokozódó globalizációnak a belső piacot érintő negatív hatásait nemzetközi szintű hatékony együttműködéssel küzdjék le.

(4) Ilyen körülmények között a közvetlen adóztatás területén a tagállamok illetékes hatóságainak kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EKG hatályos tanácsi irányelv ⁽³⁾ már nem ír elő megfelelő intézkedéseket. Súlyos gyengeségeit a Tanács család elleni küzdelemmel foglalkozó magas szintű *ad hoc* munkacsoportja a 2000. május 22-i jelentésben, és a későbbiekben a Bizottság a vállalati és pénzügyi jogellenes gyakorlat megelőzéséről és leküzdéséről szóló, 2004. szeptember 27-i és az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló, 2006. május 31-i közleményében vizsgálta.

(5) A 77/799/EKG irányelvet és későbbi módosításait is a jelenlegi belső piaci követelményektől eltérő körülmények között alkották, és az már nem képes megfelelni a közigazgatási együttműködés új követelményeinek.

(6) A 77/799/EKG irányelven elvégzendő kiigazítások száma és fontossága miatt ennek egyszerű módosítása nem lenne elég a fentiekben ismertetett célok eléréséhez. A 77/799/EKG irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni, és azt új jogi eszközzel kell felváltani. Ennek az eszköznek a közvetlen és a közvetett adókra is vonatkoznia kell, amelyekre még nem terjed ki más uniós jogszabály. E célból ezen új irányelv tekinthető a megfelelő eszköznek a hatékony közigazgatási együttműködés szempontjából.

⁽¹⁾ 2010. február 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2009. július 16-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 336., 1977.12.27., 15. o.

- (7) Ezen irányelv a 77/799/EGK irányelv vívmányain alapul, azonban szükség esetén a tagállamok közötti közigazgatási együttműködésre vonatkozó világosabb és pontosabb szabályokat ír elő annak érdekében, hogy – különösen az információcserre tekintetében – szélesebb körű közigazgatási együttműködés jöjjön létre a tagállamok között. E világosabb szabályoknak ezenkívül különösen valamennyi jogi és természetes személyre is alkalmazhatónak kell lenniük az Unióban, figyelembe véve a jogi konstrukciók növekvő skáláját, ideértve nemcsak az olyan hagyományos konstrukciókat, mint például a vagyonkezelők (trustok), az alapítványok és a befektetési alapok, hanem bármely olyan új eszközt is, amelyet a tagállamokban az adófizetők létrehozhatnak.
- (8) A közigazgatási együttműködésért felelős tagállami helyi és nemzeti hivatalok között közvetlenebb kapcsolatra van szükség úgy, hogy a kommunikáció alapvetően a központi kapcsolattartó irodák között folyjon. A közvetlen kapcsolat hiánya csökkenti a hatékonyságot, a közigazgatási együttműködés eszközrendszerének kihasználatlanságát okozza, és késedelmeket idéz elő a kommunikációban. Ezért az együttműködés hatékonyabbá és gyorsabbá tétele érdekében gondoskodni kell a hatóságok közötti közvetlenebb kapcsolatokról. A kapcsolattartó szervek hatásköreit az egyes tagállamok nemzeti rendelkezéseiben kell meghatározni.
- (9) A tagállamoknak információt kell cserélniük egyedi esetekre vonatkozóan, amennyiben egy másik tagállam azt kéri, és el kell végezniük a kért információ megszerzéséhez szükséges vizsgálatokat. Az „előreláthatólag fontos” követelmény bevezetésének célja az, hogy a lehető legszélesebb körű adóügyi információcserét tegye lehetővé, ugyanakkor egyértelművé tegye, hogy a tagállamok nem végezhetnek a bizonyíték felkutatása céljából történő, előzetesen nem meghatározott nyomozást (ún. „fishing expedition”), vagy nem kérhetnek információkat akkor, ha valószínűtlen, hogy a kért információk az adott adófizető adóügyi tekintetében lényegesek lennének. Bár ezen irányelv 20. cikke eljárási követelményeket állapít meg, e rendelkezéseket szabadon kell értelmezni annak érdekében, hogy ne akadályozzák a tényleges információcserét.
- (10) Elismert tény, hogy az előfeltételek nélküli, kötelező automatikus információcserre az adók határokön átnyúló helyzetekben való helyes megállapításának és a csalás elleni küzdelemnek a leghatékonyabb eszköze. Ezért lépésenkénti megközelítést kell alkalmazni, amely öt kategória tekintetében a rendelkezésre álló információk automatikus cseréjével kezdődik, és az érintett rendelkezéseket a Bizottság jelentését követően felül kell vizsgálni.
- (11) A tagállamok közötti spontán információcserét is erősíteni és ösztönözni kell.
- (12) Az ezen irányelv szerinti információnyújtásra határidőt kell megállapítani annak érdekében, hogy az információcserére kellő időben sor kerüljön, és így az hatékony legyen.
- (13) Fontos, hogy egy tagállam adóhatóságának tisztviselői jelen lehessenek egy másik tagállam területén.
- (14) Mivel a több tagállamban letelepedett egy vagy több adóalany adózási helyzete gyakran közös vagy kiegészítő érdekű, kölcsönös megállapodással és önkéntes alapon lehetővé kell tenni kettő vagy több tagállam számára az ilyen személyek egyidejű ellenőrzését.
- (15) Tekintettel az egyes tagállamokban fennálló azon jogi követelményre, hogy az adófizetőnek kézbesíteni kell az adókötelezettségét érintő határozatokat és okiratokat, valamint az ezzel az adóhatóságoknak okozott nehézségekre – beleértve azon eseteket is, amikor az adófizető másik tagállamba költözött –, az adóhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ilyen körülmények között együttműködést kérjenek azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól, ahová az adófizető költözött.
- (16) A megküldött információkról adott visszajelzés ösztönzi a tagállamok közötti közigazgatási együttműködést.
- (17) A tagállamok és a Bizottság között együttműködésre van szükség az együttműködési eljárások folyamatos tanulmányozása, valamint az érintett területekre vonatkozó tapasztalatok és legjobb gyakorlatok megosztása céljából.
- (18) A közigazgatási együttműködés hatékonysága szempontjából fontos, hogy az ezen irányelv alapján szerzett információkat és dokumentumokat – az ezen irányelvben megállapított korlátozásokra is figyelemmel – az átvevő tagállam más célra is fel tudja használni. Fontos az is, hogy a tagállamok az információkat meghatározott feltételek mellett harmadik országokba is továbbíthassák.
- (19) Meghatározott magánérdekek, valamint a közérdek figyelembevételével egyértelműen meg kell határozni és korlátozni kell azokat a helyzeteket, amelyekben a megkeresett tagállam megtagadhatja az információszolgáltatást.
- (20) A tagállamok azonban nem tagadhatják meg az információ továbbítását olyan indokkal, hogy nem áll fenn hazai érdek, vagy az információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyonkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy egy személy tulajdoni érdekeltiségére vonatkozik.
- (21) Ezen irányelv minimumszabályokat állapít meg, és ezért nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy nemzeti jogszabályaik szerint vagy más tagállamokkal kötött két- vagy többoldalú megállapodások keretében e más tagállamokkal szélesebb körű együttműködést alakítsanak ki.

- (22) Egyértelművé kell tenni azt is, hogy ha valamely tagállam az ezen irányelvben előírtnál szélesebb körű együttműködést biztosít egy harmadik országnak, akkor a többi, ugyancsak szélesebb körű kölcsönös együttműködést folytatni kívánó tagállamtól sem tagadhatja meg az ugyanilyen, szélesebb körű együttműködés biztosítását.
- (23) Az információcserét egységes formanyomtatványok, formátumok és kommunikációs csatornák segítségével kell lebonyolítani.
- (24) Értékelni kell a közigazgatási együttműködés hatékonyságát, különösen statisztikák alapján.
- (25) Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (26) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (27) Az ebben az irányelvben említett minden információcsereére alkalmazni kell az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾ végrehajtó rendelkezéseket és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾. Indokolt azonban mérlegelni a személyes adatok kezelése vonatkozásában a 95/46/EK irányelvben foglalt egyes jogok és kötelezettségek korlátozását az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelmében. Ez a korlátozás szükséges és arányos, szem előtt tartva a tagállamok lehetséges bevételekiesését és azt, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó információk elengedhetetlenül fontosak a csalás elleni hatékony küzdelemhez.
- (28) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (29) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az egyre fokozódó globalizáció belső piacot érintő negatív hatásainak leküzdésére irányuló, tagállamok közötti hatékony közigazga-

tási együttműködést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a javasolt intézkedés hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag releváns információk cseréje céljából együttműködnek egymással.

(2) Ez az irányelv megállapítja továbbá az (1) bekezdésben említett információk elektronikus úton történő cseréjére vonatkozó rendelkezéseket, valamint azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok és a Bizottság együttműködnek a koordinációval és értékeléssel kapcsolatos kérdésekben.

(3) Ez az irányelv nem érinti a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok alkalmazását a tagállamokban. Nem érinti továbbá a tagállamoknak az egyéb jogi eszközökből, így egyebek között a két- vagy többoldalú megállapodásokból fakadó, szélesebb körű közigazgatási együttműködési kötelezettségeinek teljesítését sem.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet alkalmazni kell minden, a tagállamok által vagy nevében, vagy a tagállamok területi vagy közigazgatási alegységei – beleértve az önkormányzatokat is – által vagy nevében kivetett, bármilyen típusú adóra.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve ezen irányelvet nem kell alkalmazni a hozzáadottérték-adóra és a vámokra, valamint a tagállamok közötti közigazgatási együttműködésről szóló egyéb uniós jogszabályok által szabályozott jövedéki adókra. Ezen irányelvet nem kell alkalmazni továbbá a tagállamnak, vagy a tagállam egyik alegységének, illetve a közjogi szociális biztonsági intézményeknek fizetendő kötelező társadalombiztosítási járulékokra.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽³⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(3) Az (1) bekezdésben említett adók semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy magukban foglalják az alábbiakat:

- a) a díjak, például a hatóságok által kibocsátott igazolások és egyéb okmányok díjai; vagy
- b) a szerződéses jellegű díjak, például a közüzemi díjak.

(4) Ezt az irányelvet az (1) bekezdésben említett, azon a területen kivetett adókra kell alkalmazni, amelyre az Európai Unióról szóló szerződés 52. cikke értelmében vonatkozik.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. egy tagállam „hatáskörrel rendelkező hatósága”: a tagállam által kijelölt hatóság. Ezen irányelv alkalmazásában a központi kapcsolattartó iroda, a kapcsolattartó szerv és az illetékes tisztviselő is a 4. cikknek megfelelően elhatalmazott, hatáskörrel rendelkező hatóságnak minősül;
2. „központi kapcsolattartó iroda”: az a kijelölt hivatal, amely elsődlegesen felelős a közigazgatási együttműködés területén a többi tagállammal való kapcsolattartásért;
3. „kapcsolattartó szerv”: a központi kapcsolattartó irodán kívüli bármely más hivatal, amelyet arra jelöltek ki, hogy ezen irányelv alapján közvetlenül információt cseréljen;
4. „illetékes tisztviselő”: minden olyan tisztviselő, aki a felhatalmazása alapján az ezen irányelv szerinti történő közvetlen információcserére jogosult;
5. „megkereső hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája vagy egyik kapcsolattartó szerve, illetve illetékes tisztviselője, aki a hatáskörrel rendelkező hatóság nevében segítségnyújtás iránti megkeresést küld;
6. „megkeresett hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája vagy egyik kapcsolattartó szerve, illetve az illetékes tisztviselője, aki a hatáskörrel rendelkező hatóság nevében a segítségnyújtás iránti megkeresést fogadja;
7. „közigazgatási vizsgálat”: feladataik ellátása során a tagállamok által végzett minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és egyéb intézkedés, amelynek célja az adójogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása;
8. „megkeresésre történő információcsere”: egy adott esetben a megkereső tagállam által a megkeresett tagállamhoz intézett megkeresésen alapuló információcsere;

9. „automatikus csere”: előre meghatározott információ előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal. A 8. cikk alkalmazásában a rendelkezésre álló információ az információt közlő tagállam adónyilvántartásaiban szereplő, az adott tagállam információgyűjtésre és -feldolgozásra szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információt jelent;

10. „spontán csere”: az információ bármely időpontban történő, előzetes megkeresés nélküli nem rendszeres közlése egy másik tagállammal;

11. „személy”:

- a) természetes személy;
 - b) jogi személy;
 - c) amennyiben hatályos jogszabályok úgy rendelkeznek, a jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás); vagy
 - d) bármely egyéb, bármilyen jellegű és formájú, jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező, jogi konstrukció, amely olyan eszközöket birtokol vagy kezel, amelyekre – beleértve az azokból származó jövedelmet is –, az ezen irányelv hatálya alá tartozó adók bármelyikét kivetik;
12. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása, a digitális tömörítést is beleértve, és tárolása vezetékes vagy rádióan keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;
13. „CCN-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) alapuló, a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a vám- és adóügyi területén a teljes körű elektronikus információ-továbbításhoz az Unió által kifejlesztett közös felület.

4. cikk

Szervezet

(1) 2011. március 11-től minden tagállam megnevezi az ezen irányelv alkalmazása céljából hatáskörrel rendelkező hatóságát a Bizottság számára, és annak bármely változásáról késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot.

A Bizottság ezen információt hozzáférhetővé teszi a többi tagállam számára, és a tagállamok hatóságainak jegyzékét közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóság egyetlen központi kapcsolattartó irodát jelöl ki. A hatáskörrel rendelkező hatóság feladata a Bizottság és a többi tagállam erről való tájékoztatása.

A központi kapcsolattartó iroda a Bizottsággal való kapcsolat-tartásért felelős hivatalnak is kijelölhető. A hatáskörrel rendelkező hatóság feladata a Bizottság erről való tájékoztatása.

(3) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kapcsolattartó szerveket jelölhet ki, amelyek hatáskörét a nemzeti jogszabályoknak vagy politikának megfelelően határozzák meg. A központi kapcsolattartó iroda felelős azért, hogy a kapcsolattartó szervek jegyzéke naprakész legyen, és azt a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó irodája és a Bizottság rendelkezésére bocsássa.

(4) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága illetékes tisztviselőket jelölhet ki. A központi kapcsolattartó iroda felelős azért, hogy az illetékes tisztviselők jegyzéke naprakész legyen, és azt a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó irodája és a Bizottság rendelkezésére bocsássa.

(5) Azon tisztviselők, akik ezen irányelv értelmében közigazgatási együttműködésben vesznek részt, minden esetben e tekintetben illetékes tisztviselőnek minősülnek, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által megállapított szabályokkal összhangban.

(6) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő együttműködésre vonatkozó megkeresést vagy egy ilyen megkeresésre adott választ küld vagy kap, úgy a tagállama által meghatározott eljárásoknak megfelelően tájékoztatja tagállamának központi kapcsolattartó irodáját.

(7) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő – az adott tagállam nemzeti jogszabályainak vagy politikájának megfelelően meghatározott – hatáskörén kívüli intézkedést igénylő, együttműködésre vonatkozó megkeresést kap, úgy a megkeresést haladéktalanul továbbítja tagállama központi kapcsolattartó irodájának, és erről értesíti a megkereső hatóságot. Ilyen esetben a 7. cikkben megállapított határidő az azt követő napon kezdődik, hogy az együttműködésre vonatkozó megkeresést a központi kapcsolattartó irodának továbbították.

II. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

I. SZAKASZ

Megkeresésre történő információcsere

5. cikk

A megkeresésre történő információcserere vonatkozó eljárás

A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérésére az 1. cikk (1) bekezdésében említett minden olyan információt közöl a

megkereső hatósággal, amely a birtokában van, vagy amelyet közigazgatási vizsgálatok eredményeként megszerez.

6. cikk

Közigazgatási vizsgálatok

(1) A megkeresett hatóság intézkedik az 5. cikkben említett információk megszerzéséhez szükséges bármely közigazgatási vizsgálat elvégzéséről.

(2) Az 5. cikkben említett megkeresés tartalmazhat konkrét közigazgatási vizsgálatra vonatkozó indokolt kérést. Amennyiben a megkeresett hatóság úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

(3) A kért információ megszerzése, illetve a kért közigazgatási vizsgálat lefolytatása céljából a megkeresett hatóság ugyanazon eljárások szerint jár el, mintha az eljárást a saját kezdeményezésére vagy saját tagállama valamely más hatóságának megkeresésére folytatná le.

(4) Ha a megkereső hatóság kifejezetten kéri, a megkeresett hatóságnak eredeti dokumentumokat kell átadnia, feltéve, hogy ez nem ellentétes a megkeresett hatóság tagállamában hatályos rendelkezésekkel.

7. cikk

Határidők

(1) A megkeresett hatóság az 5. cikkben említett információt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított hat hónapon belül rendelkezésre bocsátja.

Ha azonban az említett információ már a megkeresett hatóság birtokában van, akkor az információt az említett időponttól számított két hónapon belül kell továbbítani.

(2) Bizonyos különleges esetekben a megkeresett és a megkereső hatóság az (1) bekezdésben előírt határidőktől eltérő határidőkben is megállapodhat.

(3) A megkeresett hatóság azonnal, de legkésőbb a kézhezvétel után hét munkanappal – ha lehetséges, elektronikus úton – visszaigazolja a megkereső hatóságnak a megkeresés kézhezvételét.

(4) A megkeresett hatóság a kézhezvételtől számított egy hónapon belül értesíti a megkereső hatóságot a kérés esetleges hiányosságairól és bármely további háttér-információ iránti igényéről. Ilyen esetben az (1) bekezdésben megállapított határidők a szükséges kiegészítő információknak a megkeresett hatóság általi kézhezvételét követő napon kezdődnek.

(5) Ha a megkeresett hatóság nem tud határidőn belül válaszolni a megkeresésre, ennek okáról azonnal, de minden esetben a megkeresés kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja a megkereső hatóságot, valamint közli válaszában várható időpontját.

(6) Ha a megkeresett hatóság nincs a kért információ birtokában, és nem tud válaszolni az információkérésre, vagy a 17. cikkben foglalt indokok alapján megtagadja a válaszadást, annak okairól azonnal, de minden esetben a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a megkereső hatóságot.

II. SZAKASZ

Kötelező automatikus információcsere

8. cikk

A kötelező automatikus információcsere hatálya és feltételei

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága automatikus információcsere keretében közli bármely másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával – az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályai szerinti értelmezésben vett – következő konkrét jövedelem- és tőkekategóriákra vonatkozóan az adott másik tagállami illetőségű adóalanyokról rendelkezésre álló információkat a 2014. január 1-jétől kezdődő adómegállapítási időszakokat illetően:

- a) a munkaviszonyból származó jövedelem;
- b) a vezető tisztségviselők tiszteletdíja;
- c) olyan életbiztosítási termékek, amelyekre nem vonatkoznak az információcserével és egyéb, hasonló intézkedésekkel kapcsolatos egyéb uniós jogi eszközök;
- d) nyugdíj;
- e) ingatlan tulajdonjoga és ingatlanból származó jövedelem.

(2) A tagállamok 2014. január 1. előtt tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben felsorolt azon kategóriákról, amelyek tekintetében információkkal rendelkeznek. Tájékoztatják a Bizottságot az ezen információk tekintetében a későbbiekben bekövetkezett minden változásról.

(3) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága bármely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára jelezheti, ha az (1) bekezdésben felsorolt jövedelem- és tőkekategóriákról nem kíván információt kapni, illetve ha egy bizonyos küszöbértéket meg nem haladó jövedelemről vagy tőkéről nem kíván

információt kapni. Erről tájékoztatja a Bizottságot is. Amennyiben egy tagállam egyetlen olyan kategóriáról sem tájékoztatja a Bizottságot, amely tekintetében információkkal rendelkezik, feltételezhető róla, hogy nem kíván az (1) bekezdéssel összhangban információkat kapni.

(4) 2016. július 1. előtt a tagállamok az adott évre vonatkozó statisztikai adatokat küldenek a Bizottságnak az automatikus információcsere volumenéről, valamint – a lehetőségekhez mérten – információkkal a végrehajtott információcserékhez és az esetleges változásokhoz kapcsolódó adminisztratív és egyéb releváns költségekről és az információcsere előnyeiről, az adóhatóságok és a harmadik felek tekintetében egyaránt.

(5) A Bizottság 2017. július 1. előtt jelentést nyújt be, amelyben áttekinti és értékeli a kapott statisztikai adatokat és információkat, így például az automatikus információcsere adminisztratív és egyéb releváns költségeit és előnyeit, valamint az ezekhez kapcsolódó gyakorlati kérdéseket. A Bizottság – adott esetben – javaslatot nyújt be a Tanácsnak az (1) bekezdésben foglalt jövedelem- és tőkekategóriákra és/vagy feltételekre vonatkozóan, ideértve azt a feltételt, hogy rendelkezésre álljanak a másik tagállami illetőségű személyekkel kapcsolatos információk is.

A Bizottság által benyújtott javaslat megvizsgálása során a Tanács értékeli az automatikus információcsere hatékonyságának további fokozását, működésének és minőségének javítását, az alábbiak előírása céljából:

- a) az automatikus csere révén minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága közli a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával a 2017. január 1-jétől kezdődő adómegállapítási időszakokra vonatkozó információkat a másik tagállami illetőségű adóalanyokkal kapcsolatban, az (1) bekezdésben meghatározott legalább három jövedelem- és tőkekategória vonatkozásában, mivel azokra az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályainak hatálya vonatkozik; és
- b) az (1) bekezdésben szereplő kategóriákat ki kell egészíteni az osztalékkal, a tőkenyereséggel és a jogdíjjal.

(6) Az információk átadására évente legalább egyszer kerül sor, a tagállam azon adóévének végét követő hat hónapon belül, amelyikben az információk hozzáférhetővé váltak.

(7) A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a 29. cikk (1) bekezdésében említett időpontokig elfogadja az automatikus információcsere vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(8) Amennyiben a tagállamok további jövedelem- és tőkeketegóriákra vonatkozó automatikus információcseréről állapodnak meg más tagállamokkal kötött két- vagy többoldalú megállapodások formájában, ezeket a megállapodásokat közlik a Bizottsággal, amely azokat az összes többi tagállam rendelkezésére bocsátja.

III. SZAKASZ

A Spontán információcsere

9. cikk

A spontán információcsere hatálya és feltételei

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az alábbi esetek mindegyikében közli az 1. cikk (1) bekezdésében említett információkat bármely más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával:

- a) egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának oka van feltételezni, hogy a másik tagállamban adóbevétel-kiesés következhet be;
- b) egy adózó olyan adócsökkentési lehetőséget vagy adómentességet vesz igénybe az egyik tagállamban, amely egy másik tagállamban adónövekedéssel vagy adókötelezettség keletkezésével jár;
- c) az egyik tagállambeli adózó és egy másik tagállambeli adózó egy vagy több országon keresztül bonyolít egymás között gazdasági kapcsolatokat oly módon, hogy egyik vagy másik vagy mindkét tagállamban adómegetakarítás keletkezhet;
- d) egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának oka van feltételezni, hogy a vállalkozáscsoportokon belüli mesterséges nyereségátvitel adómegetakarítást eredményezhet;
- e) az egyik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által egy másik tagállamnak továbbított információ olyan adatokhoz juttatta az utóbbi tagállamot, amely releváns lehet az előbbi tagállambeli adókötelezettség megállapításának szempontjából.

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai minden olyan tudomásukra jutott információt spontán információcsere keretében közölhetnek egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amely az az utóbbi számára hasznos lehet.

10. cikk

Határidők

(1) Azon hatáskörrel rendelkező hatóság, amelynek a 9. cikk (1) bekezdésében említett információ tudomására jutott, a lehető

legkorábban, de legkésőbb az információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítja az információt minden más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára.

(2) Azon hatáskörrel rendelkező hatóság, amellyel az információt a 9. cikknek megfelelően közölték, azonnal, de legkésőbb a kézhezvétel után hét munkanappal – ha lehetséges, elektronikus úton – visszaigazolja az információt közlő hatóságnak az információ kézhezvételét.

III. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS EGYÉB FORMÁI

I. SZAKASZ

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

11. cikk

Hatály és feltételek

(1) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők az 1. cikk (1) bekezdésében említett információcsere céljából:

- a) jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett tagállam közigazgatási hatóságai tevékenységüket végzik;
- b) jelen lehetnek a megkeresett tagállam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál.

Amennyiben a kért információt olyan dokumentumok tartalmazzák, amelyekhez a megkeresett hatóság tisztviselői hozzáférhetnek, úgy a megkereső hatóság tisztviselői azokról másolatot kapnak.

(2) Amennyiben azt a megkeresett tagállam jogszabályai lehetővé teszik, az (1) bekezdésben említett megállapodás biztosíthatja, hogy ha a megkereső hatóság tisztviselői jelen vannak a közigazgatási vizsgálatoknál, magánszemélyeket nyilatkoztathatnak, és nyilvántartásokat vizsgálhatnak meg.

Ha a vizsgálat által érintett személy megtagadja a megkereső hatóság tisztviselői vizsgálati intézkedéseinek betartását, a megkeresett hatóság ezt a saját tisztviselőivel szembeni elutasításnak tekinti.

(3) A megkereső tagállam által felhatalmazott, az (1) bekezdéssel összhangban egy másik tagállamban tartózkodó tisztviselőknek bármikor igazolni kell tudniuk a személyazonosságukat, és be kell tudni mutatniuk a hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

II. SZAKASZ

Egyidejű ellenőrzések

12. cikk

Egyidejű ellenőrzések

(1) Ha két vagy több tagállam megállapodik abban, hogy saját területükön egy vagy több olyan személyt, akikhez közös vagy egymást kiegészítő érdekük fűződik, egyidejű ellenőrzésnek vetnek alá az így szerzett információ cseréje céljából, a (2), (3) és (4) bekezdést kell alkalmazni.

(2) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága önállóan azonosítja azokat a személyeket, akiknek az egyidejű ellenőrzését javasolja. Választását megindokolva értesíti a többi érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát minden esetről, amelynél egyidejű ellenőrzést javasol.

Meghatározza azt az időtartamot, amely alatt az ellenőrzéseket el kell végezni.

(3) Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága határoz arról, hogy részt kíván-e venni egyidejű ellenőrzésekben. Vissza kell igazolnia a hozzájárulását vagy továbbítania kell az megindokolt elutasítását az egyidejű ellenőrzést javasoló hatóságnak.

(4) Minden érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kijelöl egy, az ellenőrzés felügyeletéért és koordinálásáért felelős képviselőt.

III. SZAKASZ

Közigazgatási kézbesítés

13. cikk

Kézbesítés iránti megkeresés

(1) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának megkeresésére egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – a megkeresett tagállamban a szóban forgó okiratok kézbesítésére vonatkozó szabályokkal összhangban –, kézbesíti a címzettnek minden, a megkereső tagállam közigazgatási hatóságaitól származó és területén az ezen irányelv hatálya alá tartozó adókkal kapcsolatos jogszabályok alkalmazásával összefüggő okiratot és határozatot.

(2) A kézbesítés iránti megkeresés jelzi a kézbesítendő okirat vagy határozat tárgyát, és megadja a címzett nevét és címét minden olyan egyéb információval együtt, amely megkönnyítheti a címzett azonosítását.

(3) A megkeresett hatóság a kézbesítés eredményéről haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot, és tájékoztatja különösen arról az időpontról, amikor a címzettnek az okiratot vagy a határozatot kézbesítette.

(4) A megkereső hatóság csak akkor folyamodik az e cikk szerinti kézbesítés iránti megkereséshez, ha nem képes a megkereső tagállamban a szóban forgó okiratok kézbesítésére vonatkozó szabályokkal összhangban értesíteni a címzettet, vagy ha ez az értesítés aránytalan nehézségekkel járna. Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ajánlott levélben vagy elektronikus úton közvetlenül kézbesít bármely dokumentumot egy másik tagállam területén tartózkodó személy részére.

IV. SZAKASZ

Visszajelzés

14. cikk

Feltételek

(1) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 5. vagy 9. cikk alapján információt szolgáltat, kérheti az információt átvevő hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy küldjön arról visszajelzést. Visszajelzésre vonatkozó kérelem esetén az információt átvevő hatáskörrel rendelkező hatóság – a lehető legkorábban, de legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a kért információ felhasználásának eredménye ismertté válik – a tagállamában az adótitokra és az adatvédelemre alkalmazandó szabályok sérelme nélkül visszajelzést küld az információt nyújtó hatáskörrel rendelkező hatóságnak. A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza a gyakorlati intézkedéseket.

(2) Az automatikus információcseréről a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a kétoldalú megállapodások szerinti gyakorlati intézkedésekkel összhangban évente egyszer visszajelzést küldenek a többi érintett tagállamnak.

V. SZAKASZ

A Bevált gyakorlatok és a tapasztalatok megosztása

15. cikk

Hatály és feltételek

(1) A tagállamok a Bizottsággal együtt megvizsgálják és értékelik az ezen irányelv szerinti közigazgatási együttműködést, és az együttműködés fejlesztése céljából megosztják egymással tapasztalataikat, valamint adott esetben szabályokat dolgoznak ki az érintett területeken.

(2) A tagállamok a Bizottsággal együtt iránymutatásokat dolgozhatnak ki bármely olyan szempontra vonatkozóan, amelyet a legjobb gyakorlatok és a tapasztalatok megosztása céljából szükségesnek ítélnék.

IV. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS FELTÉTELEI

16. cikk

Információk és dokumentumok közzététele

(1) Az ezen irányelv alapján a tagállamok között bármilyen formában kicserélt információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amelyet az információt kapó tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információknak biztosít. Az ilyen információkat a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása céljából lehet felhasználni.

Az ilyen információk felhasználhatók egyéb olyan adók és vámok megállapításához és behajtásához is, amelyek az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2010. március 16-i 2010/24/EU tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke alá tartoznak, továbbá a kötelező társadalombiztosítási járulékok megállapításához és behajtásához is.

Az ilyen információkat ezenkívül fel lehet használni az adóüggyel kapcsolatos olyan bírósági és közigazgatási eljárások során is, amelyek az adójogszabályok megsértésének következményeként szankciókat vonhatnak maguk után, az ilyen eljárásokban az eljárások résztvevőinek jogait szabályozó általános szabályok és rendelkezések sérelme nélkül.

(2) Az ezen irányelv alapján információt nyújtó tagállami hatáskörrel rendelkező hatóság engedélyével, és kizárólag annyiban, amennyiben azt az információt kapó hatáskörrel rendelkező hatóság tagállamának jogszabályai lehetővé teszik, az ezen irányelv alapján kapott információk és dokumentumok az (1) bekezdésben említett céloktól eltérő célokra is felhasználhatók. Erre vonatkozó engedélyt akkor kell adni, ha az információt az azt közlő hatáskörrel rendelkező hatóság tagállamában hasonló célokra lehet felhasználni.

(3) Amennyiben egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától kapott információ az (1) bekezdésben említett célokra hasznos lehet egy harmadik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, továbbíthatja az információt a harmadik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, feltéve, hogy a továbbítás összhangban van az ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal és eljárásokkal. A továbbító hatóság tájékoztatja az információt eredetileg nyújtó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát azon szándékáról, hogy az információt egy harmadik tagállammal megossza. Az információt eredetileg nyújtó tagállam az információt megosztani kívánó tagállam értesítésének kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül jelezheti, hogy ellenzi az információ megosztását.

(4) A (3) bekezdés alapján továbbított információ felhasználásra vonatkozó, a (2) bekezdés szerinti engedélyt csak annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága adhat, amelytől az információ eredetileg származik.

(5) Azokat az információkat, jelentéseket, nyilatkozatokat és egyéb dokumentumokat vagy ezek hitelesített másolatait vagy kivonatait, amelyeket a megkeresett hatóság szerzett meg és ezen irányelvvel összhangban adott át a megkereső hatóságnak, a megkereső tagállam illetékes szervei ugyanúgy bizonyítékként használhatják fel, mint az ország más hatóságai által átadott hasonló információkat, jelentéseket, nyilatkozatokat és egyéb dokumentumokat.

17. cikk

Korlátozások

(1) Az egyik tagállam megkeresett hatósága átadhatja a másik tagállam megkereső hatóságának az 5. cikkben említett információkat, feltéve, hogy a megkereső hatóság már kimerítette azokat a szokásos információforrásokat, amelyeket a célja elérésének veszélyeztetése nélkül az adott körülmények között a kért információ megszerzéséhez felhasználhatott volna.

(2) Ez az irányelv nem kötelezi vizsgálatok elvégzésére vagy információközlésre a megkeresett tagállamot, amennyiben az ilyen vizsgálatok lefolytatása vagy a kért információ gyűjtése saját céljára jogszabályaival ellentétes lenne.

(3) A megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadhatja az információnyújtást, amennyiben a megkereső tagállam jogi okokból nem tud hasonló információkat nyújtani.

(4) Az információszolgáltatást meg lehet tagadni, amennyiben az üzleti, ipari vagy szakmai titok, kereskedelmi folyamat vagy olyan információ felfedéséhez vezet, amelynek felfedése sérti a közrendet.

(5) A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot az információkérés visszautasításának okáról.

18. cikk

Kötelezettségek

(1) Ha egy tagállam ezzel az irányelvvel összhangban információt kér, a megkeresett tagállam a kért információ megszerzése érdekében alkalmazza az információgyűjtésre szolgáló intézkedéseit, még akkor is, ha saját adózási célokból nincs szüksége ezekre az információkra. Ez a kötelezettség nem sérti a 17. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, amelyekre való hivatkozással egy tagállam sem tagadhatja meg az információnyújtást csak azért, mert az információhoz nem fűződik hazai adóztatási érdeke.

⁽¹⁾ HL L 84., 2010.3.31., 1. o.

(2) A 17. cikk (2) és (4) bekezdését semmi esetre sem értelmezhető úgy, hogy az lehetővé tenné egy tagállam megkeresett hatósága számára az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert ez az információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyonkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy egy személy tulajdoni érdekeltségére vonatkozik.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok megtagadhatják a kért információk átadását, ha a szóban forgó információk 2011. január 1. előtti adómegállapítási időszakokra vonatkoznak, vagy ha az információk átadását – amennyiben azokat 2011. március 11. előtti kérték volna – a 77/799/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján meg lehetett volna tagadni.

19. cikk

Szélesebb körű együttműködés kiterjesztése harmadik országokkal

Ha valamely tagállam az ebben az irányelvben előírtnál szélesebb körű együttműködést biztosít egy harmadik országnak, akkor ez a tagállam egyetlen másik, vele ugyancsak szélesebb körű, kölcsönös együttműködést folytatni kívánó tagállamtól sem tagadhatja meg az ugyanilyen, szélesebb körű együttműködés biztosítását.

20. cikk

Formanyomtatványok és számítógépes formátumok

(1) Az 5. cikk szerinti, információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkereséseket, valamint a 7. cikk szerinti vonatkozó válaszokat, átvételi elismervényeket, további háttér-információ iránti kérelmeket, a kérés teljesítésének lehetetlenségét vagy az elutasítását – amennyiben lehetséges – a Bizottság által a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott formanyomtatvány felhasználásával kell megküldeni.

A formanyomtatványokhoz jelentések, nyilatkozatok és egyéb dokumentumok, valamint azok hitelesített másolatai vagy kivonatai fűzhetők.

(2) Az (1) bekezdésben említett formanyomtatványon a megkereső hatóság legalább az alábbi információt szolgáltatja:

- a) a vizsgálat vagy nyomozás alatt álló személy személyazonossága;
- b) az információt milyen adózási célból kéri.

A megkereső hatóság – amennyiben ismeri, és a nemzetközi fejleményekkel összhangban – megadhatja bármely olyan személy nevét és címét, akiről feltételezi, hogy a kért információ birtokában lehet, továbbá közölhet bármilyen tényt, amely a megkeresett hatóság számára megkönnyítheti az információ beszerzését.

(3) A 9. cikk szerinti spontán módon közölt információkat és azoknak a 10. cikk szerinti visszaigazolásait, a 13. cikk szerinti közigazgatási értesítési megkereséseket, valamint a 14. cikk szerinti visszajelző információkat a Bizottság által a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott formanyomtatvány felhasználásával kell megküldeni.

(4) A 8. cikk szerinti automatikus információcserét a Bizottság által a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott, egységes számítógépes formátum használatával kell elküldeni, amelynek az ilyen automatikus csere megkönnyítése, és amely a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. cikke értelmében már létező számítógépes formátumon alapszik, amelyet minden típusú automatikus információcseréhez használni kell.

21. cikk

Gyakorlati intézkedések

(1) Az ezen irányelv alapján közölt információkat lehetőség szerint a CCN-hálózat használatával, elektronikus úton kell továbbítani.

Szükség esetén a Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az első albekezdés végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket fogad el.

(2) A Bizottság felelős a CCN-hálózat bármilyen fejlesztésért, amely a tagállamok közötti információcseréhez szükséges.

A tagállamok felelősek a saját rendszereik bármilyen fejlesztésért, amely az információk CCN-hálózat segítségével történő cseréjének lehetővé tételéhez szükséges.

A tagállamok lemondanak az ennek az irányelvnek az alkalmazásából eredő költségek visszatérítésével kapcsolatos minden igényükről, kivéve az adott esetben igénybe vett szakértőknek fizetett díjakat.

(3) A Bizottság biztonsági akkreditációs hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információkhoz csak a CCN-hálózat gondozásához, karbantartásához és fejlesztéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá.

(4) Az együttműködési megkeresések – az értesítési megkereséseket is beleértve – és az azokhoz csatolt dokumentumok bármely nyelven készülhetnek, amelyben a megkereső és a megkeresett hatóság megállapodott.

E megkeresésekhez csak különleges esetekben fűznek a megkeresett hatóság tagállamának hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén készült fordítást, amennyiben a megkeresett hatóság az ilyen fordítás kérését megindokolja.

⁽¹⁾ HL L 157., 2003.6.26., 38. o.

22. cikk

Különleges kötelezettségek

(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy:

- a) a 4. cikkben említett szervezeten belül hatékony belső koordinációt biztosítsanak;
- b) a tagállamok 4. cikkben említett hatóságaival közvetlen együttműködést teremtsenek;
- c) biztosítsák az ebben az irányelvben előírt, a közigazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések zavartalan működését.

(2) A Bizottság minden tagállammal közli az ezen irányelv végrehajtására és alkalmazására vonatkozóan tudomására jutó, átadható, általános információkat.

V. FEJEZET

KAPCSOLAT A BIZOTTSÁGGAL

23. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják és értékelik az ezen irányelvben előírt közigazgatási együttműködés működését.

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan releváns információt, amely az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem érdekében ezzel az irányelvvel összhangban folytatott közigazgatási együttműködés hatékonyságának értékeléséhez szükséges.

(3) A tagállamok éves értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja az éves jelentés formáját, illetve benyújtásának feltételeit.

(4) A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza azoknak a statisztikai adatoknak a jegyzékét, amelyeket a tagállamoknak az irányelv értékelése céljából be kell nyújtaniuk.

(5) A Bizottsággal a (2), (3) és (4) bekezdés értelmében közölt információkat a Bizottság az uniós hatóságokra alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban, bizalmasan kezeli.

(6) A tagállamok által a (2), (3) és (4) bekezdés értelmében a Bizottsággal közölt információkat, valamint a Bizottság által ezen információk felhasználásával készített bármely jelentést vagy dokumentumot továbbítani lehet a többi tagállamnak. Az ilyen módon átadott információkra hivatalos titoktartási

kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amelyet az információt kapó tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információknak biztosít.

Az e bekezdésben említett, a Bizottság által készített jelentéseket és dokumentumokat a tagállamok kizárólag elemzési célokra használhatják fel, és a Bizottság kifejezett hozzájárulása nélkül nem tehetik közzé és nem bocsáthatják más személy vagy szervezet rendelkezésére.

VI. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FENNÁLLÓ KAPCSOLATOK

24. cikk

Információcsere harmadik országokkal

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag fontos információt kap, az említett hatóság – amennyiben ezt az adott harmadik országgal kötött megállapodás lehetővé teszi – továbbíthatja az információt azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyek számára ez az információ hasznos lehet, valamint a megkereső hatóságoknak.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok a személyes adatok harmadik országoknak történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban közölhetik az ezen irányelv szerint megszerzett információkat egy harmadik országgal, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amelytől az információ származik, beleegyezett a közlésbe;
- b) az érintett harmadik ország vállalta az együttműködést, amely az adójogszabályokkal feltehetően ütköző vagy azokkal visszaélő ügyletek szabálytalan vagy jogellenes jellegének bizonyításához szükséges.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

Adatvédelem

Az ezen irányelv értelmében végzett minden információcsere alkalmazni kell a 95/46/EK irányelvet végrehajtó rendelkezéseket. A tagállamok azonban ezen irányelv helyes alkalmazásának érdekében korlátozzák a 95/46/EK irányelv 10. cikkében, 11. cikkének (1) bekezdésében, 12. cikkében és 21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelme céljából szükséges mértékben.

26. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az adóügyi közigazgatási együttműködéssel foglalkozó bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

27. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság 2013. január 1. után ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

28. cikk

A 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezése

A 77/799/EGK irányelv 2013. január 1-jétől hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

29. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2013. január 1-jétől megfeleljenek.

Azonban azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ezen irányelv 8. cikkének megfeleljenek, 2015. január 1-jétől léptetik hatályba.

Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

31. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 15-én.

a Tanács részéről
az elnök
MATOLCSY Gy.